

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla Szíjártó Ügyvédi Iroda által képviselt **felperesnek** dr. Tóth Béla ügyvéd által képviselt **alperes** ellen kártérítés iránt indított perében a Veszprém Megyei Bíróság 2009. április hó 6. napján meghozott 3.P.20.109/2008/24. számú ítélete ellen a felperes részéről 25. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles a felperes 15 napon belül megfizetni az alperes részére 200.000 (kettőszázezer) forint másodfokú perköltséget.

Köteles a felperes az állam részére az illetékügyben eljáró adóhatóság által közölt időben és módon megfizetni 300.000 (háromszázezer) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felperes keresetében 6.000.000 forint és ennek kamatai megfizetésére kérte az alperest kötelezni arra hivatkozással, hogy az alperes gyermeke az ő sérelmére tettestársával 1998.évén bűncselekményt követett el, amelynek következtében a balatonkenesei nyaralója leégett. A kiskorú bűnösségét jogerős büntető ítélet megállapította, majd az általa 2004.évben megindított kártérítési perben marasztalásra is sor került. A bűncselekmény elkövetésének időpontjában az alperes a gyermek felügyeletére köteles gondozója volt, a gondozási kötelezettségét felróhatóan megszegte, ezért egyetemlegesen felelős a károkozóval. Állította, hogy 2001. és 2007. év között írásban több alkalommal felszólította az alperest a kára megfizetésére és magánnyomozót is megbízott ennek érdekében.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, elévülésre hivatkozással. Előadta, hogy a 2001. novemberi felszólítást követően a felperestől további felszólítást nem kapott, így a felperes követelése 2006.december 5.napján elévült.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Megállapította, hogy az alperes 2001. november 23.napján kapott utoljára a követelés teljesítésére felszólítást, ezért az igényérvényesítés határideje 2006. november 23.napján letelt. A fizetési meghagyás kibocsátására irányuló kérelem ezt követően 2007.december 14.napján érkezett, így az elévült.

Álláspontja szerint az alperes a gondozói kötelezettségét felróhatóan nem szegte meg, így a fia károkozásáért nem lehet felelőssé tenni.

Az ítélet ellen felperes fellebbezést nyújtott be és állította, hogy folyamatosan próbálta az igényét érvényesíteni. A fellebbezése kiegészítésében előadta, hogy a korábbi jogi képviselője 2003.augusztusban tértivevényes levélben szőlította fel az alperest és fiát a teljesítésre, ez pedig az elévülés megszakítását eredményezte. Becsatolta a jogi képviselő által feladott borítékot, amelyen az szerepel, hogy az a címzettől „nem fogadta el” postai jelzéssel érkezett vissza. Indítványozta a jogi képviselő tanúkenti meghallgatását, mert a levelet nem tudta becsatolni.

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Megállapította, hogy a fellebbezési eljárásban csatolt bizonyíték, mint az elsőfokú határozat meghozatalát követően előkerült új bizonyíték érdemben elbíráható. A felszólító levél azonban az alpereshez nem jutott el, mert azt nem vette át. Így nem lehet elévülést megszakító hatása sem. Ezért szükségtelennek tartotta a felszólító levélnek nevezett küldemény tartalmára vonatkozó bizonyítást, a levelet feladó ügyvéd meghallgatását.

A Pp.99.§-ában meghatározott kézbesítési vélelmet csak a bírósági iratok kézbesítése esetén lehet alkalmazni, magánszemélyek közötti levelezés során nem. A gondozói kötelezettség megszegésére az egyetemleges felelősség szabályait kell alkalmazni, ebben az esetben az elévülés megszakadása az egyik kötelezettel szemben érvényesített per esetén nem hat ki a másik kötelezettre. Az elévülésre figyelemmel a kereset érdemi vizsgálatát mellőzte.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet. A felülvizsgálati eljárás során a Legfelsőbb Bíróság a Pfv.III.20.876/2010/5.sorszámú végzésével jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte és a másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította azzal, hogy a felülvizsgálati eljárásnak kizárólag az volt a tárgya, hogy volt-e olyan felszólítás, amely az elévülést megszakította.

A végzés indokolásában a Legfelsőbb Bíróság kifejtette, téves a másodfokú bíróság azon megállapítása, hogy azért nem bizonyított a kézbesítés ténye, mert a küldeményt az alperes nem vette át. Ilyen követelmény a jogszabály rendelkezésének tartalmából nem vezethető le, mert elég a bizonyított feladás a károsulttól és ehhez kapcsolódóan annak bizonyítása, hogy a postai küldemény megérkezett a címzethez. Ezt a felperes bizonyította, ezzel pedig bekövetkezhett az elévülés megszakadása.

E téves álláspont következménye volt a felperes bizonyítási indítványának az elutasítása, amely egyben a jogerős ítélet megalapozatlanságát is jelenti, mivel a másodfokú bíróság indokolatlanul zárkózott el a küldemény tartalmának megismerésére vonatkozó bizonyítási indítvány teljesítésétől. Ez azért lett volna szükséges, hogy megítélhető legyen; a borítékban lévő levél tartalmában alkalmas volt-e az elévülés megszakítására, megfelelt-e a Ptk.327.§./1/ bekezdésében írt feltételeknek. Az elévülés megszakítása csak akkor következik be, ha a károkozóhoz megérkezett levél a követelés teljesítésére irányuló felszólítást tartalmaz.

A megismételt eljárásban az ítéltábla a Pp.249.§./2/ bekezdése alapján részbizonyítási eljárás keretében meghallgatta a felperes korábbi jogi képviselőjét "A"-t Pf.5.sorszám alatti jegyzőkönyv) miután a felperes az ügyvédi titoktartás alól a felmentést a Pf.4.sorszámú iratában megadta.

A tanú előadta, amikor az alperes fiának és társának a büntető ügye befejeződött a felperes megkereste őt és megbízást adott részére, hogy kártérítési igényt érvényesítsen az alperes fiával, annak társával és az alperessel szemben. Tényvázlat is készült a megbízásról, de ez már az időmúlás miatt nem áll rendelkezésre. A kártérítési igény érvényesítése körében több alkalommal küldött felszólító levelet az alperesnek és a fiának is, időben ezt behatárolni már nem tudja, de a kártérítési pert megelőzően került erre sor, amely per a Veszprém Megyei Bíróság előtt volt folyamatban. Emlékezete szerint 6.000.000 forint kártérítési összeg megfizetése tárgyában a pert az alperes fia és társa elleni perben megnyerte a felperes. Ezt követően egy ideig a felperes képviseletében nem járt el. Amikor az alperes fiával szemben a kártérítési per befejeződött, ismét kapcsolatba került a felperessel annak érdekében, hogy a bírósági ítéletben foglaltak végrehajtására kerüljön sor az önkéntes teljesítés hiányában. A végrehajtási eljárást megindította, de az igény egyéb módon való érvényesítésében, így az ingatlannal kapcsolatos tulajdon átruházás ügyében azonban nem járt el. A végrehajtási eljárás nem volt eredményes, ezért felmerült ötletként a gondozói felelősség kérdése és ekkor, melynek időpontjára, illetve időpontjaira nézve nem tud már nyilatkozni, még az évre sem, felszólító levelet küldött ki többször is az alperes fiának, az alperesnek is.

Az általa említett felszólító levelek az irattárában fellelhetők, ezeket nem hozta magával a tárgyalásra. Nem tudott arra vonatkozóan nyilatkozni, mikor szűnt meg teljes mértékben a felperessel fennálló megbízási jogviszony lehet, még ő kezdeményezte a jelen peres eljárást, de utána már nem vett ebben részt.

A Pf.20.191/2009/5.szám alatti irat mellékleteként csatolt postai boríték közjegyző által hitelesített másolatának megtekintése után előadta, hogy a borítékon lévő címzésből következően ebben a küldeményben mind az alperesnek, mind az alperes fiának küldött felszólító levelet. Ebben az állt, a kártérítési felelősséget elismerik-e és hajlandók-e fizetni. A borítékon lévő adatokból eszébe jutott, hogy ez esetben a számítógépen lévő és korábbi felszólító levelet használta fel azzal, hogy a dátumot aktualizálta. Így korábban is ilyen tartalmú felszólításokat küldött ki.

Kérdésre elmondta, a korábbi, a gépen meglévő leveleket használta fel. Miután ez a küldemény visszaküldésre került, ezt nem tartotta szükségesnek megőrizni. Arra már konkrétan nem tud nyilatkozni, hogy a felperes kérte-e a borítékban lévő levél, illetve tértivevény átadását vagy sem. Ha kérte volna korábban, bizonyára átadta volna.

A kártérítési pert a Veszprém Megyei Bíróságon a felperessel kötött megbízási szerződés értelmében az alperes fiával, az alperes fiának társával és az alperessel szemben kellett kezdeményeznie. Előbb azért csak az alperes fiával, illetőleg a büntető eljárás alá vont társával szemben kezdeményezte a pert, mert amíg esély volt arra, hogy az elkövetőktől a kár megtérüljön nem akarták az alperest perelni.

A 2001.november 23.napján kelt levél címzése „Id.alperes neve úr, mint Ifj.alperes neve törvényes képviselője” az alpereshez intézte, mint törvényes képviselőhöz, nem Ifj.alperes nevéhez. A címet megtekintve lehet, hogy az alperest, mint gondozót kellett volna megjelölni. Saját nevében kérte fel őt nyilatkozatra. A tartalmát ő így értelmezi.

Az elé tárt 2001.november 23-i levél volt a 2003.július 28-i pecsétellátott borítékban is, csak az időpont lett aktualizálva. Mint ahogy korábban már elmondta későbbi felszólító levélként a korábbi küldte el aktualizált időponttal.

A fenti eljárási adatokkal az ítéltábla az elsőfokú ítélet tényállását egyben kiegészítette.

Az alperes az újabb eljárásban a tanú vallomására figyelemmel arra hivatkozott, hogy a felperes által a másodfokú eljárásban beterjesztett új bizonyíték a Pp.235.§./1/ bekezdése értelmében nem fogadható be, mivel a tanuvallomás alapján a 2003.júliusi levél a felperesnek felróhatóan nem került az elsőfokú eljárásban becsatolásra. Hivatkozott arra is, hogy a levél tartalmában sem felel meg az elévülést megszakító írásbeli felszólítás követelményének továbbá, hogy a teljesítést kivéve minden egyetemlegesen kötelezett jognyilatkozatát külön-külön kell figyelembe venni, ekként az egyik kötelezett által történő átvételt nem lehet a másik terhére értékelni, de az egyikük általi átvétel megtagadását sem.

A felperes a tanuvallomás ismeretében is fenntartotta azt az álláspontját, hogy a követelés nem évült el. A 2003.július 28-i pecséttel ellátott borítékban levő levél tartalma megszakította az elévülést.

Az ítéltábla a Pf.I.20.191/2009.számú perben Pf.5.sorszámú irathoz F/1 alatt becsatolt borítékot a Pp.235.§./1/ bekezdése alapján - mint az elsőfokú határozat meghozatalát követően előkerült új bizonyítékot - befogadta és azt érdemben bírálta el.

Az ítéltábla az elsőfokú eljárás adatait a részbizonyítási eljárásban szerzett adatokkal együttesen értékelve arra az álláspontra helyezkedett, hogy az alperes elévülési kifogása alapos.

A Ptk.324.§./1/ bekezdése szerint, ha a jogszabály másként nem rendelkezik a követelések 5 év alatt évülnek el.

A Ptk.327.§./1/ bekezdése értelmében a követelés teljesítésére irányuló írásbeli felszólítás, a követelés bírósági úton való érvényesítése, továbbá megegyezéssel való módosítása - ideértve az egyezséget is - végül a tartozásnak a kötelezett részéről való elismerése megszakítja az elévülést.

A teljesítésre irányuló írásbeli felszólítás tartalmi feltételeiről a törvény nem rendelkezik. A bírói gyakorlat e körben az elévülés megszakadását kiváltó hatást az olyan felszólítás esetén ismeri el, amely tartalmazza azokat az adatokat, amelyek alapján a kötelezett a vele szemben támasztott követelést kétségtelenül azonosítani tudja.

A GKT.72/1973.számú állásfoglalás az elévülést megszakító írásbeli felszólítás tartalmát illetően ad részletes iránymutatást. Ez az állásfoglalás nem csak a gazdálkodó szervezetek pereiben irányadó, hanem más esetekben is alkalmazható. Az állásfoglalás indokolása szerint megfelelőnek kell tekinteni a felszólítást nem csak akkor, ha abból az érvényesített követelés határozottan és egyértelműen (jogcím és összeg, vagy egyebek szerint is szabatosan megjelölve) kitűnik, hanem abban az esetben is ha a felszólítás ilyen részletes adatokat nem tartalmaz ugyan, de a közölt adatok alapján a kötelezett meg tudja állapítani, hogy milyen jogviszonyból, illetve tényállásból származó követelésről van szó. Ezért az állásfoglalás kimondja, hogy a követelés elévülésnek megszakadásához elegendő, ha a felszólítás olyan adatokat tartalmaz, amelyek alapján a kötelezett a vele szemben támasztott követelést azonosítani tudja.

"A" tanukénti meghallgatása során elmondta, hogy „a borítékon lévő adatokból eszembe jutott, ez esetben a számítógépen lévő és korábbi felszólító leveleket használtam fel azzal, hogy a dátumot aktualizáltam. (Pf.5.sorszámú jegyzőkönyv 3. oldal 1. bekezdés)

A hivatkozott levél címzése: „Id.alperes neve úr, mint Ifj.alperes neve törvényes képviselője”. Tartalma pedig „felperes neve ...sz. alatti lakos károsult képviseletében eljárva kérem szíveskedjen 8 napon belül írásban nyilatkozni arról, hogy elismeri-e kártérítési felelősségét a megbízom **Helység**, ...szám alatti nyaralójában a fia által, bűncselekménnyel okozott károk tekintetében, illetve hajlandó-e peren kívül kártérítést fizetni.

Kérem, hogy nyilatkozatát a fenti címemre szíveskedjék megküldeni. Tájékoztatatom, hogy választól teszem függővé a további jogi lépések megtételét."

Jelen perben a felperes keresetének a jogalapját a Ptk.347.§./4/ bekezdésére alapította, amely szerint, ha a kárt belátási képességgel nem rendelkező olyan kiskorú okozta, akinek felügyeletre köteles gondozója is van, és bizonyítják, hogy az kötelezettségeit felróhatóan megszegte, a gondozó a károkozóval szemben egyetemlegesen felelős.

Ezért a gondozói kötelezettség megszegése esetén nem a mögöttes felelősség szabályai, hanem az egyetemleges felelősség szabályait kell alkalmazni. Az 1/2007. Polgárjogegységi határozat pedig kizárólag a mögöttes felelősség esetére tartalmaz iránymutatást az elévülés kérdésében.

A Ptk.337.§./1/ bekezdése szerint egyetemleges kötelezettség esetében minden kötelezett az egész szolgáltatással tartozik, de amennyiben bármelyikük teljesít, így a kötelezettséget beszámítással megszünteti, a jogosulttal szemben a többiek kötelezettsége is megszűnik.

A fentiek alapján mindazok a tények, amelyek nem kapcsolatosak a jogosult kielégítésével szubjektív hatályúak. Ezekre a tényekre csak az a kötelezett hivatkozhat, akinek a jogosulttal való jogviszonyából e tények adódnak. Egyik kötelezett javára bekövetkezett elévülés nem hat ki a többiekre. A többi kötelezettel szemben tehát a jogosult továbbra is bírósági úton érvényesítheti az egész követelést. Ugyanez vonatkozik az elévülés nyugvására és megszakadására is. Azok az akadályok, amelyek gátolják a követelésnek valamely kötelezett elleni érvényesítését, csak ezzel a kötelezettel szemben vezetnek az elévülés nyugvására. Az egyik kötelezettnek küldött írásbeli felszólítás, vagy az egyik elleni perindítás elleni perindítás is csak a címmel, illetőleg az alperessel szemben szakítja meg az elévülést, a többiekkel szemben az elévülési idő változatlanul tovább folyik. Tehát a kötelezettek egyetemlegesség esetén nem hat ki az elévülés megszakadása a másik kötelezettre (BDT.2006.1420.)

Az alperesnek a Ptk.347.§./1/ bekezdésére alapított gondozói felelőssége egyetemleges, ezért az ítélőtábla azt vizsgálta, hogy a 2003.augusztusi levélnek az alperes volt-e a címzettje, illetve annak tartalma alkalmas volt-e az alperessel szembeni elévülés megszakítására.

A Veszprém Megyei Bíróság 3.P.20.109/2008.számú iratai között elfekvő 9.sorszámú irathoz becsatolt 2001.november 23.napján kelt levél címzettje „Id.alperes neve úr, mint Ifj.alperes neve törvényes képviselője" volt. Tehát nem személy szerint az alperes, annak ellenére, hogy 2003.évben ifj.alperes neve károkozó időközben már nagykorúvá vált. E

körben kiemelten figyelembe kell venni a felperes korábbi jogi képviselőjének **"A"-nak** azon tanuvallomását, amely szerint „A végrehajtási eljárás folyamatba került, de nem volt eredményes, ezért felmerült ötleként a gondozói felelősség kérdése és ekkor, melynek időpontjára illetve időpontjaira nem tudok már nyilatkozni, még az évre sem, felszólító leveleket küldtem ki többször is az alperes fiának is, az alperesnek is (Pf.5.sorszámú jegyzőkönyv 2. oldal 2. bekezdés).

Az elsőfokú eljárás adataiból tényként megállapítható, hogy az alperes fiával és annak tetteitársával szemben a felperes a Veszprém Megyei Bíróság előtt 3.P.20.944/2004.számú indított eljárást, amely 2006. évben fejeződött be.

Ezt követően indult meg az alperes fia ifj.alperes neve ellen a végrehajtás, amely eredményre nem vezetett. Ezen tényadatokat figyelembe véve az ítéltábla álláspontja szerint 2003. évben az alperes, mint gondozó felszólítására a fenti okok miatt sem került sor.

A levél tartalma sem alkalmas elévülés megszakítására, hiszen az tulajdonképpen az alperes kártérítési felelősségének az elismerésére vonatkozik, felszólítást az alperesi teljesítésre nem tartalmaz, bár nem vitásan az igény - a fia által bűncselekménnyel okozott kár - beazonosítható.

A fentiek alapján az ítéltábla arra az álláspontra helyezkedett, hogy a 2003. augusztusi levél nem minősül alperes - mint gondozó - vonatkozásában elévülést megszakító felszólításnak.

A felperes által a ténylegesen kárt okozó ifj.alperes neve és társa ellen a Veszprém Megyei Bíróság előtt indított P.20.944/2004.számú per is kizárólag ifj.alperes neve és **"B"** vonatkozásában szakította meg az elévülést. Ezen per folyamatban léte alatt az alperes vonatkozásában az elévülés nem nyugodott, mivel a felperes előtt ismert volt az elkövetők személye és a kár összege is. A felperest semmi nem gátolta abban, hogy ebben a perben kártérítési igényét jelen per alperesével szemben is érvényesítse. Ezen perben eljáró Veszprém Megyei Bíróságon tájékoztatási kötelezettség nem terhelte, mivel a kötelezettek egyetemlegessége nem hoz létre szükségképpen egységes pertársaságot, a jogosult igényét velük szemben külön-külön perben is érvényesítheti (BH.1996.540.).

A megyei bíróság ítéletében helyesen állapította meg, hogy a 2001. november 23-i felszólító levélről számított 5 év elteltével 2006. november 23. napján a Ptk.324.§./1/ bekezdésében meghatározott 5 éves elévülési idő letelt. A felperes a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmét pedig ezt követően 2007. december 14. napján nyújtotta be a bírósághoz, így a Ptk.325.§./1/ bekezdése értelmében az igénye bírósági úton nem érvényesíthető.

Az elévült követelés esetén pedig szükségtelen annak vizsgálata, hogy az alperes - mint a kiskorú felügyeletre köteles gondozója - a kötelezettségeit felróhatóan megszegte-e, illetve a kár összecszerűségének a vizsgálata.

Mindezen indokok alapján az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét a Pp.253.§./2/ bekezdése alapján helybenhagyta.

Az ítélőtábla a Pp.78.§./1/ bekezdése alapján kötelezte a teljes egészében pervesztes felperest az alperes felmerült másodfokú perköltségének a megfizetésére, amelynek összegénél figyelemmel volt a Legfelsőbb Bíróság hatályon kívül helyező végzésében megállapított perköltség összegére is.

A peres eljárásban a felperes illetékfeljegyzési jogban részesült, így a le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a már hivatkozott Pp.78.§./1/ bekezdése, és az Itv.59.§. /1/ bekezdése alapján a pervesztes felperes köteles megfizetni.

Győr, 2011. évi október hó 6. napján

Dr.Ábrahám Éva sk.
a tanács elnöke

Dr.Vass Mária sk.
előadó bíró

Dr.Szalay Róbert sk.
bíró

Veszprém, 2009. április 6. A Veszprém Megyei Bíróság
3. P 20.109/2008./24.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Veszprém Megyei Bíróság dr. Tóth László (**ügyvéd címe 1** ügyvéd által képviselt **I.rendű felperes neve felperes címe** szám alatti lakos **felperesnek** - a dr. Tóth Béla (**ügyvéd címe 2.**) ügyvéd által képviselt **alperes neve** alperes címe szám alatti lakos **alperes** ellen **kártérítés** iránt indított perében meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A bíróság a felperes keresetét **elutasítja**.

Kötelezi a bíróság a felperest, fizessen meg az államnak felhívásra, az **hivatal neve 1** által közölt módon és időben 180.000 (száznolcvanezer) Ft előlegezett eljárási illetéket és 15 napon belül az alperesnek 300.000 (háromszázezer) Ft + ÁFA ügyvédi munkadíjat perköltséggént.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a Győri Ítéltáblának címzett, de a Veszprém Megyei Bíróságon írásban, 3 példányban előterjesztett **fellebbezésnek** van helye.

A bíróság tájékoztatja a feleket,

- amennyiben a fellebbezés csak a perköltség viselésére vagy összegére, illetőleg a meg nem fizetett illeték vagy állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik,

- a fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányul,

a felek tárgyalás tartását kérhetik, illetve a fellebbezési határidő lejárta előtt előterjesztett közös kérelmük alapján a fellebbezés tárgyaláson kívül elbírálható.

I n d o k o l á s :

A bíróság a felek előadása, a meghallgatott tanúk vallomása és a benyújtott okirati bizonyítékok alapján az alábbi

t é n y á l l á s t

állapította meg:

Az alperes a fiát, ifj. alperes nevet kisgyermek korától egyedül nevelte **helységnevé 1** házában. Az apa és fia között a kapcsolat jó volt, az alperes igyekezett mindent megadni a fiának, amire erejéből telt.

Az alperes buszsofőrként dolgozott és munkaidejét úgy igyekezett beosztani, amikor fia az iskolából hazaérkezik, ő már otthon legyen, a fiát ne hagyja felügyelet nélkül.

1998 őszén-telén az alperes fia az iskolából kimaradozott, a barátaival csavargott, de erről az alperesnek tudomása nem volt. Egy ilyen hiányzás alkalmával ifj. alperes neve és **név 2.** felgyújtotta a felperes, I.rendű felperes neve **helységnév 1** nyaralóját. A nyaraló leégett, így a felperesnek jelentős kára keletkezett. A rendőrség a tetteseket megtalálta, és a Veszprémi Városi Bíróság őket 10. Fk 1705/1999/8. számú határozatával elítélte, a felperes polgári jogi igényét pedig a törvény egyéb jogi útjára utasította.

A felperes a kárát részben a biztosítóval rendezte, illetve az elkövetők ellen polgári nemperes eljárásban a kárigényét érvényesíteni kívánta.

Mivel a károkozók vagyonnal nem rendelkeztek, a fennmaradó kár nem térült meg, a végrehajtási eljárás nem vezetett eredményre.

Ilyen előzmények után a felperes 2007. december 14. napján fizetési meghagyás kibocsátását kérte a bíróságtól id. alperes neve alperes ellen. A követelése összegét 6 millió Ft-ban és kamataiban határozta meg. Arra hivatkozott, a követelt összeggel az alperes azért tartozik, mert fia, ifj. alperes neve 1998. december 20. napja körüli időpontban a házába betört, és azt felgyújtva 6 millió Ft kárt okozott.

Az alperes határidőben ellentmondással élt, így az eljárás perré alakult.

A felperes a kereseti kérelmét a fizetési meghagyásban foglaltak szerint fenntartotta. Azért látta megállapíthatónak a követelt összegre vonatkozóan az alperes kártérítési felelősségét, mert a Ptk. 347. § (4) bekezdése szerint az alperes a kiskorú felügyeletére köteles gondozója volt, és a gondozási kötelezettségét neki felróhatóan megszegte, így a károkozóval a kárért egyetemlegesen felelős. Álláspontja szerint azt a tényt, hogy a bűncselekmény idején az alperes, mint a károkozó ifj. alperes neve felügyeletére köteles gondozójaként a kötelezettségét felróhatóan megszegte, a büntető eljárásban hozott ítéletben foglaltak is alátámasztják.

A felperes hivatkozott arra is, az alperes a hozzá és a fiához intézett felszólító levelekre nem reagált.

A felperes a per során állította, részéről 2001. és 2007. között történt írásbeli felszólítás a teljesítésre, ugyanis magánnyomozó céget is megbízott azzal, hogy az alperest és a fiát megkeressék, felkeressék, s ennek során helyezte el a megbízottja felszólító levelet az alperes házában.

Hivatkozott továbbá arra, az alperes felelőssége azért is megállapítható, mert az ilyen jellegű bűncselekmény-sorozatot elkövető gyermek szülője nyilvánvalóan megszegte a gondozási, nevelési, felügyeleti kötelezettségét.

A felperes állította, a mögöttes felelősségről az 1/2007. Polgári jogegységi határozat egyértelműsíti, az igénye nem évült el; arra a nyugvás szabályai irányadóak.

Az alperes az ellentmondásában arra hivatkozott, a felperes jogi képviselője neki 2001. november 23-án küldött egy fizetésre felszólító levelet, melyre 2001. december 5-én azt a választ adta, a kárigényt a biztosító rendezte. Mivel a felperesnek pénzkövetelése van, annak érvényesíthetősége 5 év elteltével elévül, így a válaszevélre figyelemmel a követelés 2006. december 5. napján évült el.

Az alperes utalt arra is, a hivatkozott büntetőeljárásban hozott ítélet az ő felelősségét nem állapította meg, nem tett említést az esetleges mulasztásairól sem.

Az alperes az eljárás során vitatta, hogy 2001. november 23. napján átvett felszólító levélen kívül kapott volna írásbeli felszólítást a teljesítésre. Állítása szerint őt egyébként is, mint törvényes képviselőt hívták fel a nyilatkozat-tételre, tehát ő a fia nevében nyilatkozott; a saját felelősségét ez nem érintette.

Hangsúlyozta, az 1/2007. Polgári jogegységi határozat III. a) pontja alapján a határozat csak az abban említett felelősségi alakzatokra irányadó, az ő esetére tehát nem.

Az alperes hivatkozott arra is, a Ptk. 347. § (4) bekezdése a felügyeleti, gondozási kötelezettség felróható megszegése esetén egyetemleges felelősséget állapít meg, amely nem mögöttes felelősség, nincs továbbá olyan ok, amely miatt a követelés ne lett volna esetlegesen érvényesíthető. Ezek alapján a követelés - a felszólító levélre tekintettel - 2006. november 23-án elévült.

Az alperes bejelentette, az eljárás alatt időközben fia házastársának nagymamája a kár megtérítése érdekében egy **helységnev** 1 nyaraló ingatlant tulajdonjogát - bár hitellel terhelt - a felperesre ruházta,, mely tény a felperes nem vitatta.

Az alperes fentiek alapján a kereset elutasítását kérte.

A bíróság a felperesi keresetet nem találta megalapozottnak.

A felperes a keresetét a Ptk. 347. § (4) bekezdésére alapította. E szakasz szerint, ha a kárt belátási képességgel nem rendelkező olyan kiskorú okozta, akinek felügyeletre köteles gondozója is van, és bizonyítják, hogy az kötelességeit felróhatóan megszegte, a gondozó a károkozóval szemben egyetemleges felelős.

A jogszabályi hivatkozásból következően a gondozói kötelezettség megszegése nem mögöttes felelősség, hanem egyetemleges felelősség. A gondozói egyetemleges felelősség esetén a gondozó saját felróható magatartásáért tartozik felelősséggel, míg a mögöttes felelősségi alakzatnál nem a saját, hanem a főkötelezett kötelezettségéért köteles helytállni a járulékos kötelezett. Ezért a Ptk. 347. § (4) bekezdése szerinti felelősségre a 1/2007 Polgári Jogegységi Határozat nem alkalmazható, az ugyanis a mögöttes felelősséget határozza meg.

A Ptk. 337. §. (1) bekezdése szerint egyetemleges kötelesség esetében minden kötelezett az egész szolgáltatással tartozik, de amennyiben bármelyikük teljesít, vagy a kötelezettséget beszámítással megszünteti, a jogosulttal szemben a többiek kötelezettsége is megszűnik.

A Ptk. 337.§. (4) bekezdés kimondja, a jogosultnak az egyik kötelezettel szemben beálló késedelme valamennyiük javára beáll.

Az egyetemleges felelősségből következően a felügyeletre köteles gondozóval szemben érvényesíthető követelésre ugyanazok a határidők irányadók, mint a károkozóval szemben alkalmazható határidők.

A felügyeletre köteles gondozó kártérítési felelősségéből következő igények érvényesítésére a Ptk. 324. §. (1) bekezdése szerinti általános elévülési idő - amely 5 év - alkalmazandó.

A bíróságnak e körben először azt kellett vizsgálnia, amennyiben az alperes felelőssége megállapítható, az igény érvényesítése határidőben történt-e.

Az alperes, mint kötelezett ellen érvényesíteni kívánt igény tekintetében a fizetési meghagyás beadásának időpontja 2007. december 14. napja.

A perbeli bűncselekmény elkövetésének ideje 1998. december 20-a körüli időre tehető. (Veszprémi Városi Bíróság 10. Fk 1705/1999/8. sz. ítélet). A felperes a kárigényének érvényesítését a bűncselekmény elkövetőjével, ifj. alperes nevenal szemben határidőben megtette.

Nem vitatta az alperes, 2001. november 23-án levelet kapott a felperestől, melyben azonban mint a károkozó törvényes képviselőjét szólította fel arra, hogy a kár megtérítése érdekében tárgyalásokat kezdeményezzen vele. Erre a levélre 2001. december 5. napján válaszolta azt, a biztosító a kár megtérítette, így ő a további kártérítéstől elzárkózik.

A bíróság úgy ítélte meg, ezen felszólító levél az alperes felelősségére is kiterjed, ezért azt állapította meg, ez joghatályos felszólításnak minősült. Ezt követően azonban az alperes a teljesítésre felszólítást nem kapott.

E körben a felperes arra hivatkozott, magánnyomozó céget bízott meg azzal, hogy a

károkozó vagyonát felderítse, és ennek keretében felszólító leveleket is elhelyeztek az alperes postaládájában.

A bíróság álláspontja szerint a magánnyomozó tevékenysége azonban nem minősül fizetési felszólításnak, ugyanis nem volt arra nézve bizonyíték és a felperes nem is hivatkozott arra, hogy a magánnyomozó a megbízásából - akár csak szóban is - felhívta volna az alperest a teljesítésre. A levélben történő felszólítás tényét pedig a felperesnek többszöri felhívást követően sem sikerült bizonyítania. Nem csatolt olyan írásbeli bizonyítékot, mely ezeket a felszólításokat alátámasztotta volna.

Az alperes fia, ifj. alperes neve tanúvallomásában elmondta, a 2001. november 23-i felszólító levélről ő is tudott, de további levélről vagy levelezésről nincs tudomása.

Ezek alapján a bíróság megállapította, 2001. november 23. napján kapott utoljára az alperes a követelés teljesítésére felszólítást.

Az elévülés a Ptk. 326. § (1) bekezdése szerint akkor kezdődik, amikor a követelés esedékessé válik. Ezek alapján az elévülés a bűncselekmény elkövetésével, 1998. december 20. napján elkezdődött.

A Ptk. 327. § (1) bekezdése szerint az elévülést a követelés teljesítésre irányuló írásbeli felszólítás, a követelés bírósági úton való érvényesítése és megegyezéssel történő módosítása valamint a tartozásnak a kötelezett részéről történő elismerése szakítja meg,

A fenti törvényi hivatkozásból következően az alperes 2001. december 5. napján kelt válaszlevele nem minősül elévülést megszakító cselekménynek.

Az idézett jogszabályhely (2) bekezdése szerint az elévülés megszakadása esetén az elévülés újból megkezdődik. Ebből következően az elévülés szempontjából újbóli kezdő időpontnak 2001. november 23. napja minősül, így az igényérvényesítés határideje 2006. november 23. napján letelt.

Mindezek alapján a 2007. december 14. napján érkezett fizetési meghagyás kibocsátására irányuló kérelem a határidőn túl került előterjesztésre, és a Ptk. 325. § (1) bekezdése értelmében nem alkalmas a jogosultság bírósági úton történő érvényesíthetőségére.

Olyan ok nem merült fel, és a felperes nem is hivatkozott, amely miatt az igényét az alperessel szemben ne tudta volna határidőben érvényesíteni.

Fentiek alapján a bíróság a felperesi keresetet elutasította.

Bár az elévülésre hivatkozva a bíróság a keresetet elutasította, vizsgálat tárgyává

tette azt is, megállapítható-e, hogy az alperes a gondozói kötelezettségét felróhatóan megszegte.

E vonatkozásban a bíróság a peres felek nyilatkozatait és a tanúvallomásokat értékelve azt állapította meg, az alperes egyedülálló szülőként nevelte iskoláskorú fiát úgy, hogy közben a család eltartása érdekében dolgozott. A munkáját úgy igyekezett beosztani, lehetőleg akkor legyen szolgálatban, amikor gyermeke az iskolában van, és akkor legyen szabad, amikor tanítás után a gyermeknek felügyeletre van szüksége.

Nem fogadta el a bíróság azt a felperesi állítást, hogy az alperes a gyermek nevelése helyett játékgépezett és a játékgépek rabjává vált volna, mert egyrészt az alperes a nyilatkozata szerint csak alkalmanként játszott, másrészt ezen tevékenységet csak azután kezdte el, miután fia elköltözött otthonról. E körben **tanú neve** tanú is, akinek a kapcsolata az alperessel nem mondható jónak, úgy nyilatkozott, az apósát nem látta játszani.

A becsatolt bizonyítékokból nem volt megállapítható az sem, hogy az alperest az iskola értesítette volna a gyermek hiányzásairól, erről az alperes a bűncselekmény elkövetését követően szerzett csak tudomást, és az emiatt indult gyámhatósági eljárásban pedig a hatósággal mindenben együttműködött.

Nem osztotta a bíróság azt a felperesi érvelést sem, miszerint az a személy, aki 10 rendbeli bűncselekményt követ el, nem kap otthon megfelelő nevelést, gondozást, és ez az alperesnek felróható magatartást alátámasztja. A szóban forgó bűncselekmény elkövetéséből önmagában ugyanis nem lehet bűnözői életmódra következtetni. Különösen igaz ez egy serdülő gyermek esetében, aki sem a perbeli bűncselekmény előtt, sem utána nem követett el más bűncselekményt.

Nyilván a gyermekét egyedül nevelő szülőként a felügyeletet nem lehetett tökéletesen megszervezni, de e vonatkozásban az alperes magatartása nem volt felróható, hiszen mindent megtett annak érdekében, hogy a gyermeke gondozását és a felügyeletét gondos apaként lássa el. A bíróság megítélése szerint az alperes ezen okból sem lehet felelős fia károkozásából eredő igényekért.

A bíróság a felperesi követeléssel kapcsolatban megjegyzi, annak összecszerúsége is kétséges, hiszen a bűncselekmény elkövetőjének, ifj. alperes neve feleségének nagymamája egy **helységnevével** 1 ingatlan tulajdonjogát ruházta át a felperesre. Bár az ingatlant jelzálogjog terheli, a hitelszerződés kötelezettje nem felperes, így az esetlegesen felmerülő jogszavatossági igényérvényesítéstől nincs elzárva.

A bíróság a felperes kereseti kérelme alapján a pertárgyértéket 6.000.000 Ft-ban állapította meg. Tekintettel arra, hogy a felperes pervesztés lett, a bíróság a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az eljárási illeték megfizetésére, de figyelembe vette, hogy a felperes a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmében a nemperes eljárási illetéket, 180.000 Ft-ot megfizetett, ezért a bíróság a további 180.000 Ft megfizetésére kötelezte az állam javára.

Kötelezte továbbá a bíróság a felperest 300.000 Ft + ÁFA ügyvédi munkadíj megfizetésére a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés c) pontja alapján.

. Szigetiné Dr. Sutka Mária
bíró